

Hellen Rinell
c/o President H. Wingblade
Bethel College & Seminary
1480 N. Swelling Ave
St. P A U L. Minn.

Göteborg den 31 jan. 1948.

Brev nr 237.

Min rara Lillasyster och min älskade Oscar!

Det var en förtjusande sak jag fick på posten i dag för - 55 öre! Om den passar? Den är så vacker såååå. Och färgerna smälter ju så bra ihop med hela mitt lilla hem. Det är bara en sak som bekymrar mej och det är att den kostar mer pengar än ni har råd till. Roy skall just komma upp och titta på mitt fina sängöverkast och hämta sina tvålar. Om ni nu har gjort en dumhet så får ni väl stå ert kast, men jag tycker så mycket om gåvan. Tack ska ni ha.

Tack också för paketet som kom den 22 dennes, den dag då jag fyllde 58½ år och Linnékyrkans Ungdomsförening fyllde 50 år. Alla påsar och paket var hela och det kostade inte mer än kr. 2:86. Nu vet du att flickorna lade ut de 50:- kr. du fick med dej, Hella! Och jag får se till att jag gör rätt för mej hos dom. Mitt paket innehöll alltså 5 påsar kaffe, 4 paket ris, 2 paket thé och så 2 st. tvålar. Men jag har förlagt det brev där du skrev om ~~xxx~~ hur det skulle fördelas. Roy trodde att han skulle ha 1 kg. kaffe och allt théet. Han fick alltså 2 påsar kaffe, 1 paket ris, 1 paket thé och tvålarna. Nu tror jag kanske att det var 1 pund kaffe han skulle ha. Men han får gärna de 2 punden, Han skulle ge Soffis mamma 1 pkt kaffe i present på hennes födelsedag här framöver. Och så är det ju roligt för honom att ha lite att bjuda på ibland. Ja, Royseman och jag kommer nog överens om tagena. Det är inte farligt med den saken. Så få vi ju en sändning till. Vi ska visst få väldigt dåligt kaffe här framöver och kanske det blir indragning också. Så det är förtjusande att ha en syster i USA.

Roy har just nu varit uppe en stund och pratat och hämtat sina tvålar. Han ville att jag skulle ha en. Jag sa att jag behövde inte det utan jag trodde att han behövde dom bättre. Men då han ville ge mej en så tog jag emot den och tackade.

Just nu ringde jag till Dodo. Hon mådde bra och hälsar er så gott. På torsdag em. reser jag till Stockholm på styrelsemöte och skall bo hos Isa. Jag bad Doris ringa till henne och säga att jag kommer torsdag em. Fredag ha vi sammanträdet på Fenix Margareta och kvällsplenmm hålles väl på Semis antar jag. Jag sa att Isa behöver inte komma och möta mej, för jag tar mej fram ändå. Då sa den lella att hon var ledig och skulle komma till tåget. Man har sina förbindelser uti kungl. huvudstaden ska jag säga.

Tack ska Hella ha för brev av den 18/1. Det kom till Mølndal den 29 ds. Ögonkrök ringde jag till Riksföreningen och frågade hur dom gjort med tidningarna. Och dom /herr Sundholm/ sa att 1948 års tidningar gå alla till Kina från årets början. Jag skrev så i slutet av dec., då jag prenumererade enligt den förteckning jag fick av Oscar. Om nu Oscar har sagt något annat så måste jag fastslå att dom tycker att det verkar mera vederhäftigt, vad ett fruntimmer säger och skriver och rättar sej helst egter det!!! För resten om du nu har sagt några fula ord till min sväger om dom här tidningarna, så kan du gärna be honom om förlåtelse.

Nu får jag ju säga att det är inget vidare att skicka iväg er till Kina, då man läser i tidningarna om att man nu och då mördar en eller flera utländska missionärer där. Och dock får jag säga att vår lilla Lisa vållar mej mycket mera bekymmer än er utresa till Kina. Skulle mågot svårt drabba er - Gud förbjude det - så visste jag ändå att det mötte er på Guds väg, som ni målmedvetet går. Om Lisa fick sitt Guds-förhållande ordnat, så tror jag att jag skulle känna mej nästan frisk. Min kära lilla svägerska skänker mej däremot mycken vånda. Men "Gud vet ju allt!" som Emilie Bertelson brukar säga. Och Han skall väl finna någon väg att möta Lisa.

Jag fick i förrgår föredragningslistan till styrelsemötet jämte en del protokoll från utskottets sammanträden. Och däri sades att Lydia Johansson i Mariefred hade lovat att ta hand om Esther Wahlin. Jag tror jag skall ringa Lydia i morron bitti och säga henne hur glad jag blev. Du vet väl vem Lydia är? Emilie Bertelsons kamrat, Bethel-syster, som hade 2 estniska barn med sej hem och vårdar. Jag hade brev från henne i går, ett långt brev, men hon själv skrev ingenting om detta. Inte blir väl saken så lätt för Lydia kanske, men Esther får det underbart. Jag tackar Gud för det.

För ett tag sedan ringde Gösta Stenberg och sa att han varit på Riksföreningen och pren. på Svenska Dagbladet för Oscar Rinell och betalt 25:50 tror jag det var för första halvåret. Han tyckte att förhållandena var sådana i Kina, så han ansåg det bäst att ta ett halvår i sänder. Annars menar han nog att ta sista halvåret också om posten kommer att hå er. Nu undrade han i alla fall om han gjort rätt. Jag sa honom att jag redan pren. på Sv. D. men att jag skulle göra upp den saken med Riksför. Jag ringde dom och påpekade att detta blev dubbelprenumeration och föreslog dom att dom skulle kreditera Oscars tidningskonto för de 25:50 som Gösta inbetalt dit. Och det skulle dom göra. Så ligger det alltså till just nu. Jag tror nästan att Gösta betalt för A-upplagan, så herrskapet eller dess man tjänar tydligen en peng på affären.

Dessutom meddelade Borås Baptistförsamlings vice ordf. Gösta Stenberg att församlingen åtagit sej Hellen Rinells underhåll. Och det var ju kanske roligt. Du kan ju skriva ett brev då och då. Det kommer nog att göra gott för Kinamissionen uti Borås.

Ni har väl haft Kina-brev antar jag. Jag hade här för liden några rader från Linnéa Ljungqvist. Hon frågade efter er och undrade hur det blev med er utresa. Jag ringde henne och sa vad jag visste och att ni hade båt den 14/2. Hon hade just haft brev från Gerda vari hon berättar att Lalli och Johny på väg från Tsingtao i Kines-kärren blivit beskjutna och måst kasta sej i ett dike. ~~Dom~~ Dom träffades heller inte av något skott. Åker dom kineskärren hela vägen från T.? Jag pratade med Linnéa i 3 perioder och ändå fick jag nog inte riktigt klart för mej hur det var. Ni kanske fått bättre besked. Så sa hon att dom packat alla sina bästa kläder och gömt dom, för de röda är ganska tykna. Hur skall det gå med de barns nervsystem, som få uppleva sådant?

Ruth Larnelius ligger sedan en tid på Sahlgrenska i hjärninflammation men är nu mycket på bättringsvägen. Jag talade med Karl här för liden och han betygade detta. Du kommer väl ihåg deras adress om du skall skriva några rader. Raketgatan 1, står det i telefonkatalogen. Jag frågade Karl om dom hört något från er, men det hade dom inte.

Ahlbommarnas brev kom i går och vidarebefordrades.

Jag undrar om det inte var lördagskvällen den 3 ds som Märta Backman ringde vid 22-tiden och sa att hon hade fått ett så viktigt uppdrag, så hon måste ringa mej. ~~HXXXXXX~~ Hon trodde att jag väl skrev någon gång till Rinells. Jo, det kunde ju tänkas. Vill du inte be dom att dom skaffar en g u l m a n d a r i n d r ä k t, för fru Axén ville så gärna ha en sådan. Ja, det är nog inte så enkelt. Och när hon pratat en

Nu är det söndag kväll den 1/2 och jag skall göra färdigt detta brev. Jag fortsätter då på den mening jag höll på med på ark nr 2 - - - stund sa hon: Tror du att det går? Nej, det tror jag inte sa jag. Men du kan väl skriva till Hellen om det. Ja, visst kan jag göra det. Vilket jag härmed gjort. Märta hade väl på kvällen varit tillsammans med fru Axén - jag känner henne inte - och så hade det blivit tal om något sådant här och då hade hon naturligtvis sagt att det skulle hon ordna med det-samma. Det var bara att ringa till Ester Collden, så skulle hon bara ålägga sin syster att ordna den lilla saken. Märta är fästligt naiv och påflugen. Men hon är ju snäll också ibland mot en del, bl. a. mej.

Jag har legat över i dag för jag är väldigt trött. Men jag sa till flickorna att dom kunde väl komma upp efter kyrkan och dricka kaffe och titta på mitt fina sängöverkast. Och dom kom alla tre och hade Helga med sej. Dom tyckte också att min gåva var mycket vacker. Men dom var så uppbrakta på Ingesson, så dom förde ett förfärligt liv här ett par timmars tid. En gammal fin och rar medlem i församlingen har avlidit efter hjärnblödning. Hon hade tillhört församlingen i 45 år och hette Josefina Carlsson. Jag tror knappast att någon av hennes barn är troende men mycket präktiga människor och hennes man som nu är död var inte heller någon kristen. Och tog sej för att ordna med kyrklig jordfästning. Och Ingesson blev upprörd i sitt innersta, jag skulle tro att man kan säga att han blev arg. Och efter brödsbrytelsen hävde han ur sej allt vad han kände inför detta över församlingen. Prästen var den fine kyrkoherde Einar Wieselgren. Om honom sa han att han l ä s t e bönerna så att om den döda inte hade varit död, så hade hon kunnat dö av denna böneläsning. Så ålade han medlemmarna - det var visst särskilt de äldre - att gå hem och skriva ned sin vilja att Elis Ingesson skulle jordfästa dom. Och när flickorna kom hit så befallde dom mej att gå efter papper och penna, vilket jag gjorde, och skrev - ett telegram till Einar Peterson, som i dag fyller 50 år. Evy och Einar, för att nu övergå till dom, har i kväll souper på Margareta för ett 80-tal personer. Jag hörde sång där nerifrån åt morse och hela förmiddagen slog det i hissörren där nere. Det var antagligen blommornas mängd som kom. Einar är en gudfruktig och god man och jag tycker om både honom och hans familj.

Just som jag satt här och skrev så föll det mej in att ringa en av våra gamla medlemmar, som bor på pensionärsnippet på Anäsvägen och hälsa på henne. Det var Hilda Johansson och så ringde jag Augusta Lundblad, som en tid varit klen och därefter ringde jag till Wilhelmina Hedén som redan lagt sej, strax före kl. 20. Så kom jag att tänka på lellarutt och ringde till Birgit, där hon vistats ett par månader se an hon råkade ut för olyckan att bli kullkastad av en bil på Olskrokstorget. Det var väl nästan vid den tiden då ni reste. Dom har inte kunnat få henne till någon läkare utan hon har haft besök av ett par kotknackare. En av dom föreslog att hon skulle gå och röntga benet. Och jag understödde det och menade att det enda raka vore att hon gick in på sjukhuset för det bleve billigast. Då hade hon ju all röntgen fritt. Nej då, hon är så rädd för "tåget" sååå. Hon tar sej ju fram inne med hjälp av en käpp, men jag tror inte att hon kan gå ut. Sedan i måndags var Rutt i sitt eget hem på Linnégatan 44 och jag ringde då dit och hälsade på henne.

Jag undrar i alla fall hur länge det skall gå för Elis Ingesson i vår församling. Angreppet i dag tror jag inte samlade några jordfästningar åt honom. Jag tror att andra än jag också hellre skriver telegram till sina vänner än än dom förordnar om att Ingesson skall jordfästa dom. Vad tror du? När man för resten har 2 präster i familjen tycker jag att någon av dom kunde åta sej att man "blir till stoft igen! Inte sant?

Nu de innerligaste hälsningar fyllda av tacksamhet åtte

Hellen Rinell